

L'enganhât

Lo carnaval en classa

Çai avora, ausit parlar delh famòs eveniment qu'es lo Carnaval mas i aviá pas assistit. A Nimes, lo monde me demandèron simplement de prene un vestit roge e jaune.

Carnaval mès de qu'es aquò ???

Es una fèsta delh Christianisme, lo dimars gras, elh debut delh Carèsma que lo monde a pas pus lo dreit de manjar los aliments fòrças riches en graissa coma la charn çai Paschas.

Ame coma simbolica l'òme Carèsma-Entrant, pitòt jòc de mot per dire 'Carême entrant' o 'Carême prenant'. Carnaval es un mot que ven de l'italian carnelevare que vòl dire levar la charn.

Soi arribada lo jorn de Carnaval ame un pauc de crenta e bien de chausas inconeissudas. Fin finala, ai descoberta una fèsta fòra interessanta sobre bien de punts.

Los enfants, avant lo jorn delh dimars gras, aprestan un fum de planhs e de blaime e revendicacions. En fait los mainatges escrivon o fan de dessenh (per los mai pitòts) de totas las chausas que lhors agradèron pas delh temps de l'annada passada. E après botan totes los fuèlhs sià dins lo ventre de Caresmentrant sià a costat (pocheta-sac...). Caresmentrant es fait en classa ame los mainatges e a l'aparença d'un òme o d'una femna de carton e de papièr.

Lo jorn de Carnaval, los mai grands (mai que mai los CM) intervenon per faire lo jutjament de Monsur/Madama Caramentrant. L'idèa es qu'aqueste òme e la representacion de totas las chausas marridas que se passèron que nos agradèron pas o plaguèron pas l'annada passada. Adoncas nos chal lo cremar per faire partir aquestras representacions delh mal en fumada.

Per jutjar i a agut d'enfant qu'èran contre e d'autre qu'èran per faire cremar Caresmentrant. Chasque enfant aviá léser de presentar e ensajar de dire per que es ben o non de faire cremar aquela representacion. A la fin totes los enfants (l'escòla tota) aviá de papièrs de colors diferentas (roge per faire cremar Carmesmentrant e jaune per lo faire cremar pas) votèron per saupre la decision finala delh jutjament.

L'interèst d'aquela fèsta es que totes les enfants vòtan per faire cremar lo bònòme Caramentrant. Nos chal pas oblidar que Carmesma-entrant es la representacion de las marridas chausas de l'annada. Si l'òme es pas cremat aquò vòl dire que ges de revendicacions marcadadas van partir e van se levar.

Lo moment que lo Carmesmentrant part en fumada es l'ora que totes pòdon dire elh reveire a las marridas chausas e que podèm passar a una bona e novèla annada.

Carnaval es adoncas un moment de fèsta de classa, d'escòla, de barri, de vila per faire cremar ensemble, totes, planhs, blaimes e revendicacions. Una fèsta que chascun a lo dreit d'i bailar son vejare, sa paraula, sos desirs elh còp per l'annada qu'arriba. Lo moment es ben agradiu e ame de bona umor de pertot.

Lo dimars gras es tanben la simbolica de la prima qu'arriba, delh solelh que tòrna. La neu vai partir per Carnaval e ame Caresmentrant vai laisser sa plaça a la prima. La fèsta de la naissença e de la renaissença delh bestial, de la flora, delh monde.

Soi tornada benaisa, de las descobertas plen la tèsta e ben d'envèjas que voldrià botar en plaça per la seguida.

Mercé a la còla nimesenca.

Emilia BOUCHET

Calandretas Narbonesas fan carnaval !

Coma cada annada, las Calandretas Narbonesas participèron al carnaval de la vila de Narbona organizat per l'associacion *Narbonne en fête* que se debanèt ongan lo dimenge 11 de febrèr de 2018 sus lo tèma de las comedias musicalas, causiguèron doncas «cats» mas sens desbrembar lo ligam amb la tradicion amb una còla bèla de bufatièrs (enfants, parents e regentum).

Dempuèi qualques temps a l'escòla lo regentum e la comission cultura s'afairavan per aprestrar l'eveniment.

De fait animavan un talhièr danças e cants tradicionals de carnaval los dijòus de ser pels parents e d'autre latz vestits e masquetas de gats foguèron confeccionats pels quites enfants dins un talhièr animat pels parents de la comission cultura.

Lo dimenge tre onze oras, aperitiu e repais partejats a l'escòla per començar las festivitats amb la musica del grop *Idyle* per una darrièra mesa al ponch abans lo passacarrièra.

Se podiá ausir «Carnaval es arribat», «La bufatièra», «Adieu paure»... Lo jutjament de Sénher Carnaval foguèt aprestat e menat rondament pels calandrons de CM1 e 2 cap a la cremacion.

Pichòt istoric

Lo carnaval èra un eveniment fòrça populari mai que mai dins Erau. S'i fasiá un fum de causas diferentas amb de carris, de fanfaras, de concors de danças. Se festejava la fin de l'ivèrn, lo tornar de la prima : caçar l'ivèrn amb los bufets. Es a dire que s'en va en fum de farina o de cendres. Demèst las danças de

Carnaval, vos vau parlar del branle dels bufets (de còps sonat la bufatièra o lo bufòli); se dançava al carnaval de Narbona tanben (e dins d'autres vilas d' Aude). La bufatièra èra lo mai sovent dançada lo dimècres de las cendres (cf calendèr lendeman de dimars gras febrièr o mars segon las annadas) aquò per explicar la preséncia de farina, cendres e confetis dins d'interpretacions localas de la dança dels bufets. Los dançaires vestits de camisas e de bonetas de nuèit de meninas son «armats» de bufets de cosina, alara qu'en cap de cortègi, lo menaire de la dança, de còps enauçat sus un ase, pòrta sovent un bufet mai bèl, un bufet de faure.

A Limós lo carnaval amb las Fecas se debana cada an dempuèi 1604 .Ongan es del 7 de genièr al 18 de març e aquel jorn es lo jutjament amb la cremacion . Se passa totas las dimençadas d'aquel periòde sus la plaça de la republica jos las arcadas medievals : son 25 bandas que representan caduna un barri, 4 grops de musica e los godilhs (personas desguisadas sus d'autres tèmas). Las bandas an de vestits tradicionals codificats e una carabèna (canavèra enribanada) dins la man e fan un moviment de monta-davala coma d'automates.

Es una tradicion qu'a començat al sègle XIV amb los molinièrs qu'anavan pagar l'impòst al monastèr de Prolhes (ligam amb la farina). Lo jutjament se fa en occitan coma dins cada carnaval d'aquí : Narbona, Carcassona, Besièrs ... e se canta « Adieu paure» per acompanhar la partença en fum del Sénher Carnaval e de l'ivèrn.

Maria-Pèire Escaffre

Quin se fòrma la nèu ?

Un plumalh de nèu que vad hèra haut dens au cèu. Au començament, qu'ei un gran de prova que's passeja peu cèu. Que va a còps encontrar nat zònas hèra umidas. Si hè hred mes pas tròp en aqueras zònas umidas, las finas gotetas d'aiga que s'aplaneishen autorn deu gran de prova e que s'i van péner, puish de las novèlas gotetas que van arribar e atau en seguint tà har un plumalh de nèu.

Au cap d'un moment, aqueth plumalh format per un gran de prova tot gotas d'aiga geladas que va estar tan pesuc que va càder.

Qu'ei o qu'es ad aqueth moment que vòu nevar !

Pr'amor de la lor estructura quimica totas las gotas d'aiga que's van péner las uas a las autas de faïçon, ben particular, que va balhen au plumalh la soa fòrma simetrica !

Laurà CROS

Los aucèls

Vau pas aquí vos parlar d'animals, de volatils. Lo títol d'aqueste article es en ligam amb l'imatge qu'ai del ròtle dels paissèls-ajudaires, paissèls, e bailes. Me sentissi (quitament amb mos pels blancs) coma un aucelet que va de nis en nis e qu'es dejós las alas dels aucèls d'aqueles reialmes. Nos aculhisson amb fòrça plaser e generositat. Es pas evident d'acceptar d'èsser observat alara que son a la construccion de l'envòl dels «aucelons-calandròns» de la classa, d'èsser interrogat la jornada tota, d'èsser reméses en question...

Amb aquesta migracion podèm veire cossí funciona una classa, las institucions, las relacions amb los aucelons segon lors atges. D'o viure, es melhor que tot.

En mai los aucelons son totjorn contents d'aver de monde dins la classa, sovent son acostumats que lo defòra dintre dins l'escòla; aiman explicar çò que fan e aver d'autres intervenents dins lo nis.

Es una experiéncia rica qu'aurem pas pus après quand aurem fòranisat del Centre Aprene.

Aquesta noiridura nos ajuda a bastir lo nòstre futur nis, ont benlèu nautres i aculhirem de novèls aucelets...

Caròla SCHNEIDER

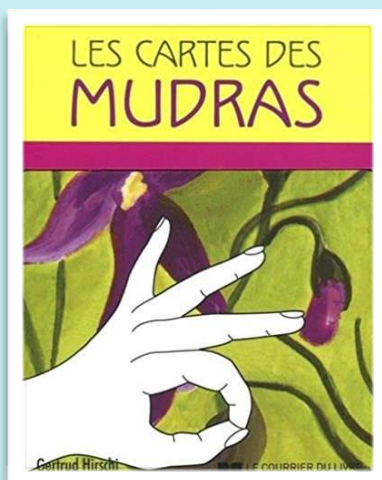

Iòga e mudràs

Ací a la Calandreta d'Auloron Sainte Maria, eths chins que pratican iòga cada diluns. Mercés a Florença que perpausa exercicis entà ueis e eras posturas (era montanha, eth volcan o eth guerrièr). Tot aquò se hè en espanhòu manca de parlar Bearnés. Quina escadença !

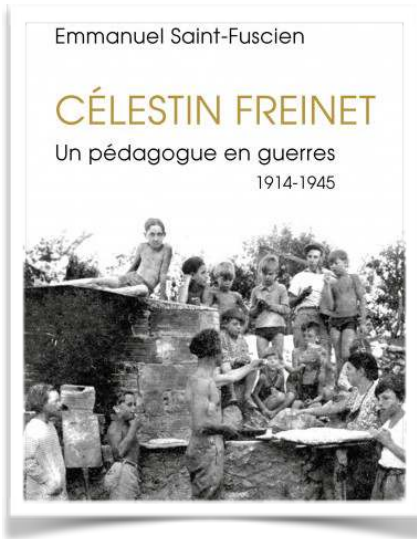
Que'm brembi enquèra deth purmèr dia d'estagi quan soi arribèi a la sala de motricitat... Eths chins dera mairala (quitament eths de dus ans e miei) qu'èran tots asseduts dab las camas crotzadas, en se tièner eth braç e que cantèn « Sarvesham Svatir Bhavatu » (represa entà Tina Turner). Aquo hasó o que totas eras energias que circulavan entre chins shens nat trebut !

TOTUN, que mercegi Florença que m'a vertaderament balhat l'enveja d'ensajar eth iòga dab era mairala. E tanben era cola d'Auloron per l'arcuelh planvolent.

Marina TEIXIER

Ai legit lo libre de l'istorian Emmanuel Saint-Fuscien, *Célestin Freinet, Un pédagogue en guerres 1914-1945*, Perrin, 2017.

Ai causit de vos partejar la meuna revirada de doas partidas del libre. Ai pas servat las nòtas per rendre la lectura mai aisida. Es un biais tanben de vos donar l'enveja de descobrir aqueste trabalh sus la vida de Freinet pendent la guèrra.

Demorar pedagòg a tot pèdre : voler colaborar (p. 163-164)

Se cooperar amb las autoritats del camp jos administracion vichista es una causa, proposar sos servicis al projècte de renovacion de la joinesa de l'Estat francés n'es una altra. Mas, sens cap de dobte, Freinet prepausèt mantun còp una cooperacion entièra e plena a la «regeneracion de la joinesa» que las reformas escolaras de Vichi ne devián contribuir. Tre lo 26 julhet 1940, en efèit anonçèt a Elise : «ai l'envèja de preparar una letra pel ministèri de l'EN [Educacion nacionala], lor ofrissent la meuna collaboracion per l'òbra de renovacion.» Tornèt escriure, tornèt far, defendent las seunas proposicions de cooperacion e sas velleïtats de collaboracion de camp en camp, tot lo manne de la tardor 1940 e de l'ivèrn 1940-1941. L'acarnament a obténer sa liberacion pròpria a plan certanament jogat dins un tal engatjament. Amb consciéncia o pas, Freinet mobilisèt son energia tota, sa volontat tota, non pas sens ruser sens dobte, per metre fin a sa captivitat : doblidam pas qu'elaborèt sos projèctes e proposicions de collaboracion entre lo 10 julhet 1940 e lo 24 octobre 1941 dins la mira tanben d'èsser desliurat. Mas aquela intencion sufis pas a explicar lo contengut de sas proposicions e de sos objectius, o los comentaris faits a Elise dins lor correspondéncia conjugala abondosa. Aquestas proposicions de collaboracion son altra causa qu'una estrategia oportunista per obténer sa liberacion. Se

las posicions de Freinet , reveladas dins lor escambis epistolars, trebolan, veire estabosisson lo lector d'auèi, s'explican çaquela per doas rasons principalas. La primièra, la mai importanta sens dobte, es independenta de la personalitat de Freinet. Resida dins la proximitat entre las practicas escolaras e mai largament las preocupacions educativas de la pedagogia novèla « de dreita» d'un costat, e las de la pedagogia novèla « d'esquèrra», d'un autre costat. Aquesta proximitat, lo veirem, posquèt menar Freinet a se tornar trobar dins d'unas opcions defendudas per Petain e sos ministres de l'Educacion particularament abans lo 18 d'abrial 1942, data de la nominacion del plan collaboracionista Abel Bonnard, en remplaçament de Jérôme Carcopina. La segonda rason es mai personala. L'institutor creguèt percebre dins lo truc de 1940, dins lo rambalh qu'engendrèt, puèi dins l'imperatiu de reconstruccion que seguissèt, una oportunitat per far reconéisser per las mai nautas autoritats son saber educatiu e sas tecnicas – a tot prètz.

Espurgar (p. 182-186)

Al cap del mes de setembre de 1944, que Briançon èra pas encara represa per las unitats desbarcats en Provença lo 15 d'agost, Freinet es nomenat membre del Comitad departemental de la Liberacion (CDL) dels Alps Nauts pel partit Comunista. La mesa en plaça d'aquelas instàncias foguèt anticipada pel Comitad Nacional de la Resisténcia per se substituir a las autoritats de Vichi al moment de la Liberacion. Se deviá acampar de «resistents autentics engatjats dins la batèsta» e ajudar lo Prefet fàcia a totes los imperatius administratius e politics de la transicion. Los CDL èran compausats d'una desena de membres encargats mai que mai de l'avitallament, de la reorganizacion economica dels territòris, dels transpòrts, de l'aculh dels prisoniers, de la seguida dels orfanèls de guèrra , de l'espuracion, e mai largament encara de la presa en carga de l'ensemble de las administracions localas. Lo CDL dels Alps Nauts a son sèti a Gap, e Freinet n'es un membre cap e tot del 5 setembre 1944 a Julhet 1945. E mai n'assegura la vice-presidéncia entre temps en novembre e decembre 1944. Las diferentas tièras nominativas mencionan entre 10 e 12 membres al bèl mièg del comitat presidat per Alexandre Martin. Sembla que Freinet aja pres al seriós la tasca . Anèt dins totas las acampadas que los archius ne

consèrvan los margues. Aquestes lo designèron coma lo «responsable del comitat de coordinacion economica» e permetèron tornamai de mesurar la capacitat de Feinet a organizar, a planificar notadament las recòltas e lor usatge, en coordenant l'entrepausatge o la distribucion de las denadas coma lo blat, las trufas, lo vin o la mèl. Se mainèt tanben de las questions ligadas al mainatge, e se faguèt causir per representar lo CDL al conselh d'administracion del Comitè de proteccion dels orfanèls, victimas de guèrra. I a pas qu'el coma responsable de las questions d'educacion. Tanben, e sustot, menèt una accion a l'endavant al bèl mièg de la comission d'espuracion. Lo primièr compte rendut de l'amassada del CDL, qu'atèsta lo ròtle central de Celestin Freinet, data del 7 setembre 1944. Es precisament un resumit de son rapòrt sus l'avancament de las òbras de la comission d'espuracion, que ne semblèt èsser l'actor principal. S'i parla de l'espuracion dels servicis de la Prefectura, de «l'administracion» e de la polícia. Mas tre lo 2 octobre, la màger part dels verbals o dels escambis espiats tòca l'espuracion dins lo monde escolar que Freinet ne foguèt lo sol responsable. Las intencions de la comission d'espuracion i son tornadas afirmar dins un rapòrt datat del 5 octobre 1944 : «Cal metre als pòstes d'autoritat los qu'an donat de pròvas de resisténcia e caçat sens pietat los incapables que sabotejan l'òbra del redreçament.» Las correspondéncias e los escambis entre Freinet (pel CDL), lo prefècte novèl, l'inspector novèl de l'acadèmia nominat per las autoritats de la Resisténcia e lo comissari de la Republica de Marsilia, Raymond Aubrac, testimònian de la complexitat tota d'aqueste moment inedit de l'istòria de la guèrra en França que la tòca èra de desseparar los bons dels maissants, e de guinhar los que, segon de Gaulle en 1944, representavan pas qu'un «punhet de miserables». La comission d'espuracion de l'educacion, presidida per Freinet, de còps i a, repetèt las condemnacions popularas, infra judicieras, coma las sancions proposadas per aqueste coble d'institutors, que la filha, l'escolana mèstra Madomaisèla B., «foguèt tonduda publicament a la liberacion». Le camp lexical de còps qu'i a èra imprecís, coma o mòstra aquesta proposicion de sancion concernent un institutor de la Faurie acusat d'«actituds dobtosas». Freinet escriguèt e signèt de demandas de sancions contra un inspector d'acadèmia, tres inspectors primaris, mantun administrator (secretaris academics), de caps

d'establiment, de directors e directrices d'escòla, d'ensenhaires del segondari e tanben d'institutors e d'institutrices, siá quaranta quatre personas en tot. Lo 6 mars 1946, vint e uèit noms foguèron retenguts per jutjament administratiu : un inspector d'acadèmia, dos inspectors primaris, un provisor, quatre principals o censors de collègi, cinc professors del segondari e catorze mèstres o mestressas, e mai l'escolana mestressa, Madomaisèla B., «desplaçada sens acòrdi prealable». Dificil de dire se l'espuracion foguèt mai o mens sevèra qu'endacòm mai. Dificil tanben de dire se Freinet metèt un zèl particular dins la foncion. A mièg del CDL, de tot biais es el qu'assumèt la revision de las nominacions e promocions de totes los mèstres e mestressas del departament entre 1940 e 1944. Freinet s'aquitèt de la tasca e quilhèt un tablèu recapitulatiu de las nòtas, de l'ancianetat e de la situacion familhala de totes los promulguts, donant los bons punts, proposant d'anullacions de promocions per d'unes, d'ajustaments per d'autres. S'estonèt, dins un letra de decembre 1944, que l'inspector d'acadèmia destituït mas pas encara jutjat ni mai punit, demorava «encara dins sos apartaments de foncion». Es el tanben que s'opausèt a la nominacion d'un provisor al Licèu de Niça en novembre 1944 e qu'obenguèt del ministre sa suspension. E mai d'unes caps de la Resisténcia pareguèron mai clement qu'el fàcia a çò que sembla a aquestes percors «dobles», tan comuns dins la França de las annadas trebolas. Es lo cas del comissari de la Republica de Marsilia, Raymond Aubrac, qu'adreçèt una letra al CDL per defendre Madomaisèla M., directritz del collègi de Gap, revocada pel comitat d'espuracion alara qu'auriá ajudat de resistents, amagat de collègas, protegit de mainatges emai se seriá feita tustar per de soldats alemands. En efèit, seriá estat possible de defendre los projèctes escolars de Vichi tot en metent en plaça d'estrategias de resisténcia a l'ocupacion ? Òc. Foguèt lo cas de plan d'actors del monde escolar, sembla, e, d'un certan biais, aquò auriá pogut èsser lo cas de Freinet. A la lectura d'aqueste institutor se defendent d'«aver fait de propaganda per vichi», a l'examen d'aqueste dorsier d'una mestressa inquietada sonque a prepaus d'una pèça – un PV de gendarmariá que cita la paraula d'un escolan - una «geina escura» pòt prene lo lector. De tot biais es dificil de pensar pas a d'unes mots de la correspondéncia entre Elise e Celestin en 1940 e 1941, a la volontat del pedagòg

de cooperar amb las autoritats escolaras mai nautas de Vichy, al projècte d'educacion adreïçat a Jérôme Carcopina, als espèrs exprimits per un nacional-socialisme a la Francesa principalament e a las lausenjas repetidas de Marçel Déat e de sos articles de «L'Oeuvre». Aquí tanben, lo temps de la guèrra foguèt fòrça dens, e doblat d'una catastròfa borrolant las marçass politicas : la desfaita e l'Ocupacion. Pels Freinet, tan coma per plan d'educators, de configuracions que se podián moralament concebre a la dintrada de 1940 pareissián coma plan immoralas a la fin de l'annada

escolara 1944. Lo partatge d'aquelas velleïtats dolorosas menèt Freinet a agir per mesura e tolerància ? Cerquèrem dins los archius o dins los escrits de Freinet de traças del biais que visquèt, e que menèt l'espuracion. N'avèm pas trobat, çò que vòl pas dire que la seuna experiéncia pròpria temperèt o pas las reaccions del CDL. Per desfaut, nos cal contentar del pauc que nos mòstran los archius : pas de repression brutalas, mas una rigor dins l'espuracion escolara, a totes los grades de la ierarquia administrativa, entre setembre 1944 e març 1945.

Sebastian GONZALEZ

 Un problèma d'ortalan

Vaquí la prima qu'arriba. Los ametlièrs son florits. La temperatura creís e l'òrt encara tot endormit de l'ivèrn se desrevelha, doçamanet. L'ortalièra que soi se desrevelha tanben. Benlèu un pauc tardièra. D'unes dison que val mai tard que non pas jamai. Levat qu'ela, l'envasidoira, amagada, acaptada jos la tèrra, es ja lèsta.

Lerbetoneta, l'erbetona, o l'erbeta (per la moleta coma disèm dins la cançon) es pichona, pichoneta e polideta amb sas fuèlhas greulas, teunas, fragilas d'un verd tan polit, tan clar, que càmbia tant talament de las colors grisas, escuras, e frejas de l'ivèrn. Aquel verd es urós, amistós, quasi amorós.

Mas, tre lo maridatge consomat, es a dire tre que l'esquina es virada, la polideta se transforma en marrana. Las colors maravilhosas de la prima se càmbian en color dura e las formas greulas evoluïsson en bartàs espinós.

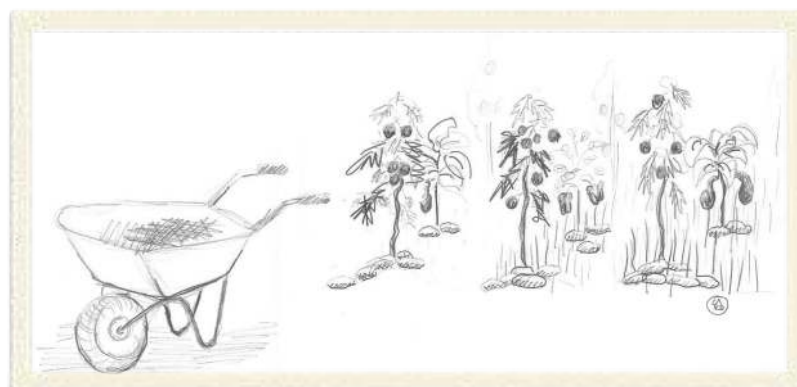
Vaquí l'èrba, l'èrba marrida, l'erbàs o l'erbarassa, la que transforma l'òrt en ermàs lèu fach.

E comença per l'ortalan una batèsta sens fin. Es a dire que quand l'ortalièr acaba lo netitge de l'òrt, cal que torne començar a la debuta. Deu netejar, tirar, sarclar, arrancar, desrasigar cada còp que l'èrba mòstra lo cap del nas. Mas aquò se fa pas sens susor e de còps pas sens dolors pr'amor que la bèla se daïssa pas faire. La bèla rusada, que fa la fina, desvolopèt d'estrategias de luta :

Per la partida exteriora: las fuèlhas d'unas son placadas pel sòl, en roseta coma l'èrba de las cinc còstas-s'agantan pas aisidament. Las fuèlhas se copan e lo borilh central demòra viu. D'autres son protegidas d'espinas coma la del cardon, o encara pièg, de fissons urticants coma l'ortega que tenon lo jardinièr a bona distància.

Del costat de la partida josterrana l'espèr es pas mai naut: las rasigas prigondas, gròssas e poderosas, coma las de la malva; o encara puslèu horizontalas, teunas mas traçantas coma la de l'agram son plan arrapadas dins la tèrra, e son pas aisidas d'arrancar. Quand l'ortalièr tira, la partida exteriora se copa mai o mens naut, e l'èrba torna creïsser.

Mas dins l'èrba se trapa una quantitat bèla de pichòtas bèstias: catarinetas, aranhas, vèrms, cagaraulas, pr'amor que l'èrba de l'òrt es lo luòc de vida de mantuna espècia d'èssers vius. Aital, del malastre del jardinièr nais la diversitat.

Caròl Dusfour

La recèpta d'un bon reportatge !

En passejant sul oèb, trapèri mantuna emisson o reportatge en occitan. Demest çò que vegèri, una emisson retenguèt mai mon atencion pr'amor que la trapi fòrça plan facha.

Es l'emission «Viure al país», difusada tres dimenges per mes a 10 oras 45, sus França 3 Occitania.

Pensi que trapèri la recèpta per fargar un bon reportatge de television !

Per aquò far, cal mesclar mantun element :

- En primièr, la durada :

Per gardar l'atencion del public, deu èsser pas tròp cort ni tròp long, una vintena de minutas sembla plan!

- En segond, los ingredients :

Per començar, presentar lo menut del reportatge, fòrça ric e variat.

Puèi, a la debuta, botar rapidament d'enfants en scèna ; d'enfants risolièrs, totes polits, e que parlan plan la lenga. Es çò que se passa dins la sequéncia «lo mot».

Un mot o una expression locala es causit per l'explicar. Per aquò, los enfants fan un filmòt e jògan la situacion, amb una mesa en scèna plan facha.

Aprèp, lo telespectator descobrís la vila o lo canton, a través una passejada comentada per la jornalista e un estajant. Descrivon çò qu'es particular, las caracteristicas del canton, siá lo païsatge, la tèrra o los monuments : quand èran bastits, a qué servissian.

Cal pas desmembrar la cosina qu'es indispensabla dins tota descobèrta d'una region! Encontrar un vièlh o un parelh que vivon dins la region dempuèi totjorn e que pòdon cosinar en cò d'eles, una recèpta de familha. Van crompar los ingredients al mercat,

charran amb los productors locals e tornan a l'ostal aprestar la recèpta.

Per acabar, evocar los personatges coneguts del mitat occitan, qu'an viscut aquí. Pòdon èsser poètas, escrivans famoses. Descriure lor vida, lor camin, nommar lors òbras... Pòt èsser comentat per un professor que transmet tot aquò dins sa classa. I a tanben la rencontra amb una persona que parla la lenga, e que nos explica cossí es dintrada dins la lenga, nos descriu sa passion e son enveja de la transmetre.

Un brave òsca a la còla de «Viure al país».

D'unes tròces de reportatges pòdon balhar d'idèas per una sequéncia de classa !

Nadèja BOUNET

www.aprene.org

Responsable de publicacion : Patrici BACCOU

Cap redactor : Caròl DUSFOUR

Mesa en pagina : CROS Laura

Fotografias : **p.1** Emilia Bouchet

p.3 Marie-Laure Haley, Lydie Hernandez e Marie-Pierre Escaffre / Romain Stroppiana.

p.4 <http://librairie-pegase.fr>

p.6 <https://www.lisez.com/>

p.7 Caròl Dusfour

Jornal dels Calandrin en formacion Aprene 1

2017-2018

L' ENGANHAT, jornal a gratis, d'escampar pas en carrièra

 Establiment APRENE,

MVA boita de letras n°116

15, carrièra del General Margueritte

34500 Besièrs

 04.67.28.75.36

L'enganhat n°7, Març 2018